

Representantforslag 91 S

(2015–2016)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Arild Grande, Sonja Mandt, Anette Trettebergstuen og Hege Haukeland Liadal

Dokument 8:91 S (2015–2016)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Arild Grande, Sonja Mandt, Anette Trettebergstuen og Hege Haukeland Liadal om en strategi for økt satsing på norske tv-serier

Til Stortinget

Bakgrunn

Norsk tv-serieproduksjon er i vekst og høster stadig mer anerkjennelse både hjemme og internasjonalt. Produksjon av tv-serier bidrar dessuten til økt verdiskaping i bransjen gjennom at forfattere, regissører, film- og tv-arbeidere, skuespillere, komponister, musikere og produksjonsselskap får oppdrag over en lengre periode, der produksjonen er betalt og lønn og arbeidsforhold gir forutsigbarhet. Dette bidrar til økt profesjonalitet i bransjen og økt interesse for norsk innhold hos distributørene, tv-kanalene og publikum. Tv-serieproduksjon har muligheten til å bli en bredere industri som også henter inn internasjonale midler.

Tv-serier er vår tids mest utbredte kulturform og det største kulturuttrykket i den norske befolkning på tvers av alder, bosted og kjønn. Likevel har Norges naboland et mye større volum av tv-fortellinger. Forslagsstillerne viser til at økt satsing på utvikling av tv-serier er et av de viktigste virkemidlene for å få fram originale formater og historier. Dette bidrar til godt innhold til publikum, økt bruk av serieskapere og regissører til å forme seriene, og dermed økt kontinuitet og kvalitetsutvikling.

Tv-seriebransjen har også egne forutsetninger for å være en kvinnevennlig industri, der filmbransjen har vært mannsdominert. Det er ikke tvil om at arbeidsforhold og uforutsigbarhet utgjør et større

problem for kvinner enn for menn i film- og tv-bransjen. Produksjon av tv-serier i Norge, Sverige og Danmark har imidlertid hatt tradisjon for god planlegging, ryddig arbeidstid og stor grad av forutsigbarhet og er dermed bedre tilrettelagt for dem som også ønsker å kunne opprettholde ansvar for familie. Mange norske tv-seriesuksesser har hatt kvinnelige manusforfattere og konseptuerende regissører, og økt tv-serieproduksjon vil kunne bidra til å styrke kvinners mulighet til å leve av regi.

Samtidig gir dagens tilskuddsordninger for lite forutsigbarhet for serieskaperne. Kun en liten andel av Norsk Filminstituttts midler går til norsk tv-serieproduksjon. I 2013 var tallet 11 prosent, i 2014 bare 2 prosent. Andelen ser ikke ut til å komme opp på 2013-nivå i 2015 og 2016.

Forslagsstillerne mener det er viktig å gjøre noe med vilkårene for tv-serieproduksjon og på den måten øke antall årlige produksjoner. Dette kan skje ved å sikre rettigheter, ved å bidra til økt oppmerksomhet omkring norske tv-serieproduksjoner og ved å videreutvikle eksisterende økonomiske ordninger. Den økonomiske satsingen på tv-serier kan styrkes på flere områder for å stimulere til mer produksjon og gi økt forutsigbarhet.

Forslagsstillerne viser til filmforliket, som signaliserer et sterkt ønske om å få på plass et medfinansieringsansvar fra aktører som tjener penger på formidling av audiovisuelt innhold, som bredbåndslieferandører, kabel- og satellitt-distributører og strømmetjenester. Dette arbeidet bør intensiveres, og den belgiske modellen bør vurderes som modell for en norsk ordning. Forslagsstillerne mener videre det er viktig å øke innsatsen for norske produksjoner over statsbudsjettet, men fortrinnsvis med nye friske midler fra medfinansieringsansvaret.

Etterhåndsstøtten for film utbetales i dag etterkuddsvis, og suksess for norske kinofilmer kan føre

til at midler til nye kinofilmer og serieproduksjoner blir satt på vent. Dette gir for lite forutsigbarhet for bransjen, og forslagsstillerne mener det er grunn til å vurdere å gjøre etterhåndsstøtten til en rettighetsfestet ordning som utbetales uavhengig av øvrige midler til produksjon av audiovisuelt innhold. Slik kan man unngå at suksess for én produksjon går ut over andre produksjoner.

Insentivordningen er i dag en rammestyrte ordning, og det er høy terskel for å kunne søke om midler. For at også norske tv-serieproduksjoner skal kunne komme i betraktning, mener forslagsstillerne at ordningen bør videreutvikles ved å se på både innretning og utvidelse av rammen. Ordningen bør dessuten vurderes flyttet til Næringsdepartementet.

Videre mener forslagsstillerne det er grunn til å understreke allmennkringkasternes ansvar for å styrke satsingen på norske tv-serier. Avtalen om allmennkringkasting, som ble inngått av alle partiene på Stortinget unntatt Fremskrittspartiet vinteren 2016, bidrar til å sikre grunnlaget for allmennkringkastere

også i fremtiden. Allmennkringkasterne må ha en god standard for avtaler med andre aktører i produksjonsbransjen gjennom å vise ansvar og ryddighet overfor produsenter og rettighetshavere. Forslagsstillerne mener det bør vurderes hvilket ansvar allmennkringkasterne har for å stimulere til økt produksjon av norske tv-serier, blant annet gjennom ny NRK-plakat og ny avtale om kommersiell allmennkringkasting.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber regjeringen fremme sak om en strategi for økt satsing på norske tv-serier, for å få opp antallet nyproduserte norske tv-serier i alle kanaler.

4. mai 2016